

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/85/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8518200420
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8518200420.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcu MINIHOTOVOST, SE, so sídlom námestí T. G. Masaryka 2392/17, 690 02 Břeclav, IČO: 043 55 211, právne zastúpený advokátkou JUDr. Katarína Hegedúšová, so sídlom Majerníkova 3479/3A, 841 05 Bratislava, proti žalovanej V. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., XXX XX A., o zaplatenie 350,- Eur s prísl. a zmluvnej pokuty, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa, č.k. 8Csp/15/2018-36 zo dňa 19. decembra 2018, o späťvzati žaloby, takto jednohlasne

rozhodol:

I. P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby, z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa, č.k. 8Csp/15/2018-36 zo dňa 19.12.2018 a konanie z a s t a v u j e.

II. Stranám sporu náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 350,00 eur, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 350,00 eur od 7.5.2015 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamieta.

III. Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 93,38%, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Po vydaní rozhodnutia súdom prvej inštancie, žalovaná v podaní, ktoré podľa jeho obsahu možno považovať za odvolanie uviedla, že Okresným súdom v Prešove dňa 05.06.2018 bol vyhlásený konkurz č. XK/XX/XXXX na jej majetok, ktorý stále pretrváva - nebol zatiaľ ukončený, pričom správkyňou je M.. O. O..

3. Podaním zo dňa 22.05.2019 vzal žalobca návrh na vydanie platobného príkazu späť v celom rozsahu, z dôvodu vyhlásenia konkurzu na žalovanú.

4. Súd prvej inštancie vyzval žalovanú listom zo dňa 30.05.2019, doručeným žalovanej dňa 04.06.2019, aby v lehote 10 dní od doručenia predmetnej výzvy oznámila, či súhlasí so späťvzatím žaloby žalobcom. Žalovaná sa v súdom stanovenej lehote nevyjadrila.

5. Pretože odvolací súd nerozhodoval vo veci samej, preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a contrario) a dospel k záveru, že došlo k účinnému späťvzatiu žaloby.

6. Podľa § 370 ods. 1 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

7. Podľa § 370 ods. 2 C.s.p., súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

8. Podľa § 370 ods. 3 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

9. Podľa § 256 odsek 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

10. Podľa § 257 C.s.p., výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

11. Žalobca vzal svoju žalobu späť po tom, čo súd prvej inštancie vo veci rozhodol, ale jeho rozhodnutie nebolo zatiaľ právoplatné.

12. Žalobca má dispozičné právo k žalobe. Môže ju zobrať späť i po rozhodnutí súdu prvej inštancie. Dôvodom nepripustenia späťvzatia je nesúhlas protistrany z vážnych dôvodov. Keďže po vyhlásení rozsudku súdom prvej inštancie, avšak pred nadobudnutím právoplatnosti predmetného rozsudku, žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť a žalovaná nevyslovila nesúhlas s jej späťvzatím, s ohľadom na uvedený procesný úkon žalobcu, odvolací súd späťvzatie žaloby v zmysle ust. § 370 ods. 1 a 2 C.s.p. pripustil, rozsudok zrušil a konanie zastavil.

13. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods.1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a contrario a § 257 C.s.p., ako i za použitia analógie podľa článku 4 ods. 1 C.s.p. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovanej. Pokiaľ žalobca žalobu musel zobrať späť pre správanie žalovanej, spočívajúce napríklad v úhrade žalovanej sumy po začatí konania, potom je potrebné konštatovať, že žalovaná procesne zavinila zastavenie konania. Ak by žalobca žalobu zobral späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovanej, a teda nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanej, znáša trovy žalovanej žalobca.

14. V predmetnom prípade došlo k späťvzatiu žaloby v dôsledku vyhlásenia konkurzu na majetok žalovanej. V tomto prípade to bola práve žalovaná, ktorá sa ako dlžník domáhala oddĺženia konkurzom, a to bez ohľadu na to, či mala záväzky alebo nie. Odvolací súd poukazuje na to, že napriek skutočnosti, že to bola práve žalovaná, ktorá spôsobila zastavenie konania, je v prípade rozhodovania o trovách konania namieste aplikovať ust. § 257 C.s.p..

15. Účelom ustanovenia § 257 C.s.p. je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Civilný sporový poriadok vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa.

16. Vyššie uvedené ustanovenie nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Ustanovenie § 257 C.s.p. preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2010, sp. zn. 2 M Cdo 17/2009).

17. Jednou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, keď povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán, prihliada na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti a môže dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane alebo o nepriznaní čiastočnom, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa (pozri uznesenie Ústavného súdu SR z 8. decembra 2011, sp. zn. II. ÚS 563/2011-14).

18. Vzhľadom na skutočnosť, že na majetok žalovanej bol vyhlásený konkurz je zrejmé, že v jej prípade ide o platobne neschopného dlžníka, preto podľa názoru odvolacieho súdu existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré odôvodňujú nepriznanie trov konania žiadnej zo sporových strán. Uvedené dôvody hodné osobitného zreteľa tak spočívajú v zárobkových a majetkových pomeroch žalovanej. Odvolací súd záverom dodáva, že aplikácia uvedeného ustanovenia neodporuje dobrým mravom a ani nejde o neprimeranú tvrdosť voči žalobcovi. Z uvedených dôvodov odvolací súd náhradu trov konania nepriznal žiadnej zo sporových strán.

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).